

तुत्थः, तुतुत्थयिषः ; तुत्थयितुम्, तुतुत्थयिषितुम् ;
 तुत्थना, तुतुत्थयिषा ; तुत्थनम्, तुतुत्थयिषणम् ;
 तुत्थयित्वा, तुतुत्थयिषित्वा ; प्रतुत्थ्य, प्रतुतुत्थयिष्य ;
 तुत्थम् २, } तुतुत्थयिषम् २ ; }
 तुत्थयित्वा २, } तुतुत्थयिषित्वा २. }

(741) “तुद व्यथने” (VI-तुदादिः-1281. सक. अनि. उभ.)

तोदकः-दिका, तोदकः-दिका, ¹तुतुत्सकः-त्सिका, तोतुदकः-दिका ;
 तोत्ता-त्री, तोदयिता-त्री, तुतुत्सिता-त्री, तोतुदिता-त्री ;
^Aतुदन्-न्ती-ती, तोदयन्-न्ती, तुतुत्सन्-न्ती ; —
 तोत्स्यन्-न्ती-ती, तोदयिष्यन्-न्ती-ती, तुतुत्सिष्यन्-न्ती-ती ; —
 तुदमानः, तोदयमानः, तुतुत्समानः, तोतुद्यमानः ;
 तोत्स्यमानः, तोदयिष्यमाणः, तुतुत्सिष्यमाणः, तोतुदिष्यमाणः ;
 तुव-तुद्-तुदौ-तुदः ; — — —
²तुन्नम्-तुन्नः-तुन्नवान्, तोदितः, तुतुत्सितः, तोतुदितः-तवान् ;
 तुदः, ³विधुन्तुदः^{B-C}अरुन्तुदः-⁴तिलन्तुदः, तोदः, तुतुत्सुः, तोतुदः ;
 तोत्तव्यम्, तोदयितव्यम्, तुतुत्सितव्यम्, तोतुदितव्यम् ;
 तोदनीयम्, तोदनीयम्, तुतुत्सनीयम्, तोतुदनीयम् ;

1. ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इति सनः कित्त्वम् । तेनाङ्गस्य गुणो न । एवं सञ्जन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
 2. ‘रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः’ (8-2-42) इति निष्ठानत्वम् ।
 3. ‘विध्वरुषोस्तुदः’ (3-2-35) इति खशप्रत्ययः । ‘अरुद्विषदजन्तस्य मुम्’ (6-3-67) इति मुम् । विधुन्तुदः=राहुः । ‘संयोगान्तस्य लोपः’ (8-2-23) इति अरुषः सकारस्य लोपः । अरुः=मर्मं तुदति=व्यथतीति अरुन्तुदः=मर्मावित् ।
 4. ‘वातशुनीति लशर्धेषु अजधेद्रुदुदजहातीनामुपसंख्यानम्’ (वा. 3-2-28) इति खश । ‘अरुद्विषदजन्तस्य—’ (6-3-67) इति मुमागमः । तिलन्तुदः=वणिजां तैलनिष्पादकं दाह ।
- A. ‘तुदन् कुचरितान् शुभे प्रणुदमान इष्टे दिशन् प्रमृष्टपललान् क्षिपन् अरिमतिं कृषन् माधवः ।’ धा. का. 2.72.
- B. ‘अथ मुहुर्बहुनिन्दितचन्द्रया स्तुतविधुन्तुदया च तथा बहु ।’ नैषधे. 4. 43.
- C. ‘अरुन्तुदमिवालयानमनिर्वाणस्य दन्तितः ॥’ रघुवंशे 1.71.